

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 — kr.
Félvre 5 " "
Negyedévre 2 " 50 "
Egy hónapra 1 " "
Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő: **Hohányi Gyula.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:
Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s több sor
hirdetéseket alk. szerint jutányos áron vétetnek fel. Helyeg díj min-
den külön beiktatást 30 kr.

A porszemek.

Debreczen, jan. 29.

A porszem egymagában csak kicsi csak parány. De a porszem, ha porszemre gyűl, domb, halom lesz belőle, magas hegyek! A természet így alkotta a sziklakat is.

Miért erős a porszem? Mert egymáshoz tapad s a csillogó kvarcz-szemekből így képződik az erős halom . . .

Példát vehetnénk a természettől! A természet törvénye az igaz törvény! És mi mégis nem akarjuk ezt megérteni. Cserjét ültet az egyik, árkot hasít a másik csak hogy ne képződjenek azok a dombok, azok az erős halmok, miket az ujhodás viharzó szele seper össze.

Porszemekből képződik a zátony is, miken a büszke angol vasalt hajója roncsokban bomlik össze . . . És ez a porszem lesz okozója annak a csufos bukásnak is, mely a kormányparti nagy többség csimborasszójáról lebukfenczező B á n f f y miniszter elnöknek is az első lökést megadta, ki a porszemekből alkotott dombot figyelmen kívül hagyta, ki — a képviselők vádja szerint leveleket fogdosztatott, ki spiczli és belsőtanácsos volt egy személyben s kit az ország első gavallérja a király, most mégis hü kortes szolgálataira tekintet nélkül, elejt, lebuktat az erkölcsi sülyedés posványába . . .

Csak egy levélkén fordul meg az az egész dolog, mit Péter irt Pálnak,

mi szóval magán levél volt, de mit a dzsentlemen miniszterelnök mégis feltárlt az egész országnak, büszkén, önhitlen, kevélységgel, göggel a nagy párt iránt, miknek éhes tagjai, h huszonötödik paragrafusról, ha kvóta felemelésről ha — gyalázat ez a sok »ha« ! van szó, akik tehát megszavaznak mindég mindent a gyalázatig, az elfeladásig, még a postamesterkedésért elismerést is dicső miniszterelnökünknek . . .

Durva erőszak, vasmarku gög, lélek nélküli szemérmelenség, ki a választások alatt bujálkodtál diadalaidban, ki össze toboroztad az alkotmányos országok történetében páratlan zsebrák, basibusok hadaidat, ki dölőfödben megmagtagadtad ellenfeleidtől a tisztességet, a becsületet is, ki felmászott a kormányhatalmi többség csimborasszójára? . . . Vak ember nem vigyáztál! Csak porszem, porszemekből domborított halomcska akadt a lábaid elé, mégis megtört, mégis megszakadt büszke inad . . .

Egy levélke volt, kétértelmű szavakból összefűzve, mint ahogy a porszemekből halmot dombot seper a szél, s te buta gögödben felmutattad és erkölcsileg elbukttál! . . . Tartunk tehát össze! Akkor nincs hatalom ellenünkben! — Hiába zug a hatalmas fekete tenger, — melyen a mocsokban evez a kormány gálya . . . Ha összetartunk, ha egyet értünk halom domb, szikla lesz a porszemekből és a mi erőnknek nincsen párja! Tart-

sunk hát össze mi kicsinyek, kik ragaszkodunk a földhöz, szabadságunkhoz, illatos szép virág is nőhet így még a dombokon? . . .

Ifj. Móricz Pál.

A képviselőház. ma délelőtt 10 órakor tartott ülésén folytaták a belügyi tárca költségvetésének tárgyalását. Az általános vitánál M o l n á r János apát szólott hosszabban.

A megsértett levélitok. B á n f f y Dezső br. a tegnapi minisztertanács határozatából Bécsbe sietett, hogy a királynak még Cap-St.-Martinba való elutazása előtt jelentést tegyen arról a rájáézve kétségtelenül kellemetlen ügyről, mely az utóbbi napokban a magyar parlamentet foglalkoztatta. B á n f f y br kétségtelen és rája valló dobokai furfanggal igyekezett elejét venni annak, hogy a király a levélfairról értesüljön s ez okból megtiltotta a külföldi lapokat informáló magyar tudósítók irodának az országgyűlési tudósítások illető részének továbbítását. A bécsi lapokban nem is jelent meg egyetlen szó sem a hangos vitákról, ámde azok, akiknek érdekében állott, gondoskodtak róla, hogy a király kellőképen értesítették. B á n f f y Dezső most végre megteszi jelentését, melyet különben sem leplezhetne tovább, mert a bűn fenytő feljelentés, melyet ellene és társai ellen a b u d a p e s t i büntető járásbíróshoz fognak benyújtani, a kényes ügy minden mozzanatát nyilvánosságra fogja hozni. A feljelentést különben még nem adták be és

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

A káplár a 6-ik századtól.

— A „Debreczen” eredeti tárczaja. —
Irtá: ifj. Móricz Pál.

Ezek a széles, magas homloku, értelmes nagy tiszta szemű, tiszta szabályos arcú, finom kezű, simulekony könnyed lépésű altiszt fiúk! Némelykor egy-egy elsőb családnak az elsiratott, fiatalkori könnyelmű lépéseik miatt kivett fiait vagy olyanok, kik a vizsgáikat annak idején fitymálva v e t t é k és most három évig vannak reákenyszerítve a komisz életre. Másiknak ismét a szép asszonyok lettek talán az örökéletre is megrontói, szerencsetlensége, egy-egy szép szinesznő vagy más ily vigéletű hölgy, aki után a meggondolatlan felsőbb diák, az utolsó vizsgát le sem téve, utána szökött vagy talán ép aki miatt azok a nagyképi professorok az intézetből kicsapták a szerelmes fiatalot, másikat ismét talán a családanvagi romlása akasztott meg már pályája elején? . . . Alexander Knézics káplár a 6-ik századtól, szinte ezek közül a felzülött intelligens elemek közül volt egy, de a legszebb fia a basa róza piros parolis baka regimentben, ahol a hajdu fiúk szolgálnak . . .

Azok közül a pompa katonák közül, a kiket még az ujonczkori toronyos sapka, barka nagysagu, szeges, patkos bakancsok, formatlan nadrág és foltos zubbony sem képes nevétség, szánalmas maskaravá változtatni, mert délcegsége még abban a szedett-vedett ruházatban is kitünteti a többi bűnük eresztett, toprongyos, esetlen paraszt ujoncz közül . . . Azok közül a pompa katonák közül, kiket, hahogy valamely tábornok vagy altábornagy érkezik a g a r n i z o n vizsgálására, az ezredes ur, megkérdezve kapitányait, minden alkalommal rendszeresen kirende az öreg főtiszt mellé ordonáncz altisztul mert ezek a régi katonák még mindig megtudják becsülni a katona anyagban a csinost, a szépet, a daliást, mely még az ő fiatal kadét-loruk gránátosi éveire emlékeztet . . .

— A legszebb káplár, így nevezték el Knézicset, bírtokos, jobb családból származott, mikor a kadétiskolából kicsapták, özvegy anyjánál gazdálkodott otthon, mignem besorozták így komisz katonának. Az ezred allomás helyén is volt rokonsága, akikhez mikor ideje engedte el is járt, közöttük egy fiatal, érdekes gazdag özvegy asszonyka, aki különösen ragaszkodott a szép katonához, de kinek kapitány Gerhardt is már régebb idő óta udvarolt, lehet hogy csupán a kautóra való tekintetből,

de lehet, hogy közönséges, zárkózott szívébe ezuttal valóban belopódzott a szerelem? . . .

Gerhardt kapitány pedig az a tulszigoru, kötölözködő v a s - n a k minősített katona volt, csakugyan a 6-ik század parancsnoka, k a szobapadión talált szalmaszál miatt képes megremegetni az egész század legénységét, ki éles, gunyos szavával a düh és a keserűség könnyeit kisujtolja még a legérzékletlenebb parasztbaka szeméből is . . . És a kapitánynak sehogysem v o t inyere már az sem, hogy egy emberével, kinek a semmi lényéből voltaképpen ő teremtett valamit: e g y a l t i s z t e t, szóval, hogy egy előtte ily semmivel oly gyakran és hogy ily bizalmas körben kellett gyakorta találkoznia, érintkezoie? S még jobban ingerelte, hogy az a szép asszony aki az ő minden hízeltető szavát oly közönyösen fogadta, hogy most az a legénységhez tartozó semmivel talán szívesebben beszélget, érintkezik? . . . A kinek pedig voltaképpen a nevet sem szükséges az embernek észben tartani, mert nagyon elégséges a fegyver számát tudni, mert ha egy tiszt már másban nem lehet hibát, kifogást, akkor biztosan talált a puska fényesen karikázó csövében egy bentakadt porszemét vagy feleszámú olajpiszkot a záródugattyun vagy ha talán még jobban megnézi az ember — a tiszt ur — egy-egy

h Bé-
Emil,
őszé-
ay Ist-
orvátb

eller
p.

robálás-
s, fájda-
zvényénél,
orvosok
tetik. A
Liniment
erü házi-
ányozni.
n minden

STADT.

pedig azért, mert még kérdés tárgya, — hogy mindkét sértett fél, avagy csak egyik tegye-e meg a bíróság panaszát. A feljelentést legutóbbi megállapodás szerint csak R o s e n f e l d Radó Szigfrid és B á n f f y Dezső br. ellen teszik meg.

A városháza építése.

Debreczen, jan. 29.

A tegnapi vita után világossá lehet mindenki előtt, ki akarja a város javát: az-e, a ki mindenáron csak toldozgatni akarja ezt a régi épületet, az-e, aki második emeletet akar ráhuzni, vagy az-e aki ragaszkodva az egyedül helyes múlt évi határozathoz, csak is új városházát akar építeni?

Nézzünk még egyszer a szemébe annak a híres állításnak, hogy milyen kitűnő épület az a városháza.

Kezdjük legelőször a külső részen. Mondják, — elhisszük, — hogy kevés monumentálisabb épülete van a városnak, mint ez. De vajjon ha monumentumot keresünk, szabad-e ezalatt boltnak lenni? — Mindenki azt feleli: Debreczen városának szüksége van a boltérjövdelemre.

Jó, szüksége van. De akkor kötelessége egyszermind a városnak olyan bolthelyiségeket adni az illető kereskedőknek, melyek minden tekintetben megfelel. Hol találunk ma vajjon olyan bolthelyiséget, amelynek 1 méter széles ablakai vannak — monumentális épületen?!

Ha jövedelmet akarunk, nem első sorban erről kell-e gondoskodnunk? De menjünk tovább.

A városháza emeletén a helyiségek egyáltalán nem olyanok, amelyek a modern hivatali igényeknek megfelelnek, amelyek mellett a hivatalok észszerűen beoszthatók.

Nem is mondunk egyebet, csak tessék megnézni a pénztári, számvevői és levéltári

helyiségeket. Lehet azokat józan ésszel arra a célra használni?

Arról aztán, hogy az északi rész milyen állapotban van, felesleges szót vesztegetnünk, azt a t. alakító urak is le akarják bontani.

Hanem tessék most erre az ügyetlen épületre, amelynek se keze, se lába, azaz se bősége, sem alkalmassága nincs meg, második emeletet huzni, — mi lesz az eredmény?

Egy ismert anekdotával felelhetünk: Aristippos bölcészhez beállított egy görög felszótította, venné át a fia tanítását s kérdezte mi lenne a díja? — 10 talentum, felelte Aristippos. — Hiszen azért egy ökröt vehetek! — Menj, vegyél — s lesz neked kettő.

Mi is beleverjük a sok pénzt s nyerünk érte két használhatatlan épület, emeletet?

Hanem igenis, alkalmas az az épület — lakásokra. Arra és semmi másra. Ki kell adni az egész első emeletet bérebe. kapunk érte leg alább is olyan jövedelmet, mely állandóan be fogja hozni az új városháza összes költségeinek kamatját.

De különben is, az a kétszázharmincz-ezer forint kifejezetten új városháza építési céljaira van eltelve gyümölcsözően, — abból emeleteket ránczítani nem szabad, a közgyűlési határozat szerint.

Nincs tehát itt más tennivaló, mint gyorsan felépíteni valamely alkalmas helyen az új városházát s a régit kiadni lakásoknak — bérebe.

Biztosíthatunk róla mindenkit, hogy a város összes tisztviselői szívesebben fogadják azt az üveges folyosós épületet lakásnak, mint hivatalos helyiségnek.

Ez legyen a szakbizottságok »direktívája« s nem a Lengyel Imre javaslata!

K. Gy.

rozsdá folt is szinte megkerülhet a puska kengyelek aljában?.. Ez pedig megannyi méltóságok a telhetetlen dühösség kiöntésére, a szerencsétlen lealázására, büntetésére megszegyenítésére . . .

És Kneziának, ki nem akarta sehogysem észre venni, hogy kapitányjának, milyen jól esne, ha a szép rokon házatól szíveskedne elmaradni, ez időtől volt unásig, de sőt örjítésig módja ezekben a hivatalos tiszti szekaturákban.

— Kaplár Kneziának maga nem kisasszony maga nem nagyságos ur itt! Én nem engedhetem meg a legénységnek, hogy itt a saját gigerli cipőiben divatozzék . . . Majd az extra ruha viselést vontam meg tőle, ismét meg a kimaradási engedély adásánál kötölőzködött . . . A gyakori téren nem sikerült soha a kanyarodás . . . No mert természetesen az a szerencsétlen Kneziának! . . . Ismét meg a kaplárálja volt rendetlen, hanyag! Rendetlen, hanyag, rendetlen, mint csak a parancsnoka, mondta százszor és százszor dühöngve a kapitány, büntetve is a szép kaplárt. . .

De most már a kapitány dühé nem ismert határt . . .

— Elpusztítom azt a nyomorultat, mondta, mikor az ingertől, a csalódástól egész kipirulva, azt hitte a szíve azonnal szétszakad, meghajolva, ott hagyta a mosolygó szép fiatal özvegy asszonyt, a szava is olyan rekedten hangzott, mint mikor esős időben a dűböre megereszkedik vagy amilyen sejtelmesea temetéseknél a fekete posztóval bevont dob, a hogy pereg.

„Akkor Isten áldja meg szép asszonyom,

én nem felejttem el soha, bucsuzott az asszonykától a kapitány. Egy délutáni kirándulás alkalmával történt az, hogy Gerhardt kapitány nyilatkozott a fiatal asszony előtt.

— Szeretem! Legyen feleségem, mondta volt katonáson a kapitány, kinek aczélos szürke szeméből a vágy, az érzéki hevülés perzselő tüze lobogott ki.

— Nem, nem lehet, mondta szeméit le-sütve az asszony.

— De miért? esdeklétt, szinte megzavarodva a kapitány, hisz elég fiatal vagyok még, szeretem és pár év múlva már ör-nyagy.

— Kapitány ur nem tartozom önnek számolni, mondta a kaczer özvegy, hogy miért? . . . Furcsa — hisz szerethetek én mást is . . .

És ettől az időtől kezdve egy iszonyú párbaj kezdődött a két ember a kapitány és Kaplár között, mert Gerhardt, hogy elutasították egyedül Kneziának okolta e miatt, hogy bizonyosan csak azt szeretheti ez az asszony? . . .

Egy borzalmas párbaj, melynél a két halálos ellenségnek mindakettőnek megvolt ugyan kötve a keze, de melynél a kapitány a vérig ingerelhette, üldözhetette az alája rendelt katonát, és üdözte is, gyötörte is azt, bárha mindig csak a szabályok adta jogai közé szorítkozva, de így is mily végzetes hatalom van e jogokban? Testet, lelket összelehet vele törni s akkor taszithat bele a gyalázatba, a büntetésbe, mikor azt hiszed, büszke vagy rá, hogy most mily jól cselekedtél? . . . De a kire így rá nehezdedek, mintha csak a kár-

Hajduvármegye segédjegyzőinek mozgalma.

Debreczen, január 29.

Segédjegyző! Mindenki tudja, milyen alárendelt szerepet jelent ez s mégis mennyi teendőt. Szinte pariák ők, — nem csoda ha ébredezni kezd az önértékük, mozogni kezdenek. Ennek az örvendetes jeleül tekintjük az alábbi felhívást, melyet az alant-irt s. jegyzők a megyében levő összes s. jegyzőkhöz szétküldöttek. A felhívás a következő:

Kedves Collega!

A mai időben a legalsóbb osztálytól majdnem a legmagasabbakig az illető egyének mozgolódnak állapotuk jobbra fordításán, — csak mi segédjegyzők tűrjük igazi birkatürellemmel nyakunkon a nehéz igát s azt onnan a legnagyobb kínok közepette sem vagyunk hajlandók lelökni.

A magas állam, maga a társadalom elkövetett mindent, hogy a munkások, földművesek, földmives napszámosok, inások, mester legények, cselédek és a jó ég tudja mi minden foglalkozásúak sorsát a megalkotott törvények és rendeletekkel enyhítsék.

S mit látunk ezek után?

Hogy a segédjegyzőkről a törvények, — rendeletek semmiképen sem akarnak tudomást venni. Csak egy, az 1886 évi XXII. t.c. szől a segédjegyzőről, mint jegyzőjelöltiről, de hogy ennek a nagy testületet képező tagoknak: megválasztásáról, nyugdíjáról, kötelezettségeiről, fizetéséről, megélhetéséről, jövőjéről intézkedne — azt egészen kihagyták belőle a tisztelt törvényhozók. Hanem a helyett, hogy gondoskodtak volna a segédjegyzők helyzetéről, ki-dobták a nyomor, elsüllyedés, elzüllés borzalmas karjai közé.

Ki vagyunk téve — tisztelet a kivételnek — a jegyzőfőnökök szekaturáinak, kik egyé- nek sem nézik a segédjegyzőt: szolgánál, kit úgy lehet riktirozni, a hogy jegyzőfőnöki fen-séges haraggal jönnek látják. Hátra az agarakkal!

Minden jegyző volt segédjegyző, vagy irnok, s akkor hogy esett a rossz bánásmód tisztelt jegyző uram? Ugy-e bár nem jól?

hozat sujtólva, még a türelemben, még az alazkoskodásban szívesen fegyver ellene . . . De ha a szemmel lehetett volna gyilkolni, haj akkor Gerhard kapitány is aligha rég csendes nem lett volna? Mert az a z egy még meg van katonáknál, hogy amit a száj el nem mondhat amit az üt-re ingerelt izmok meg nem tehetnek, szóval mindazt ami a szívet, a lelket, az agyat az örüies fektelen dühös, keserűségig hevíti, azt az érzelmet mind elmondhatja a szem, mikor ott a szoborszerű »vigyázz«-ban mozdulatlanul, emellett kifeszítve, ott áll az a fontos parancsnoka előtt, egy vonásnak sem szabad megrándulni arcán. mert már az vétség a fegyelem ellen, a fel-lebhalók iránti vak engedmesség és tisztelet meg sértése! Csak a szemek, csak a szemek! . . .

Haj a Kneziának két nagy szeme is úgy égett, mint a parázs, hogy szinte kicizkázott belőlök a láng, mint a fektelen harag, szenvedélyek pusztító, delejes áramlata . . . É a szigorú Gerhard kapitány érezte, de talán meg is rezzent, hogy ettől az embertől félnie kell, mert az neki halálos ellensége, aki nem tudja, nem bírja, nem fogja a végletekig elűrni hogy lelkében, szívében, önértékében, be-c-ületében naponként, óránként gyalazzák, sérté-gessék . . .

De talán Gerhardt kapitány ép azt kereste, azt akarta maga is? . . . Csak örülnél meg tehetetlen dühödben, csak feledkeznel meg egyszer magadról s emelnéd reám kezeid? . . . Majd akkor? . . . Hisz ez esetre — tudta — elég szigoruak a katonai törvények büntető czikkei —

Igaz, hogy régen a fiatal kezdő emberekkel a legdurvább szolgálai módon bántak, csak hogy akkor más idők, más emberek voltak s most pedig a felvilágosult 19. század végén vagyunk!

De minek beszéljük ezeket neked, hisz ugy is tudod, ismered nagyon jól helyzetünket.

Ezeknek megváltoztatásán rögtön tennünk kell valamit!

Azért bátorodunk téged — kik ugy a te, mint magunk sorsát, jövőjét szívünkön hordjuk — kérni, hogy mink is mint más hivatalnokok tömörüljünk, gyűléseket tartunk s nem riadva vissza sem szellemi, sem anyagi kiadástól: nyomoruságos, nem a tanult, művelt ifju segédjegyzőhöz illő helyzetből emeljük magunkat oda a hová egyéniségünket emelni kell — pártolj bennünket szent czélunk keresztülvitelénél.

Mutassuk meg egész világnak, hogy a magyarországi »segédjegyzői« névre büszkéek lehetünk!

Mutassuk meg ellenségeinknek (vannak!) hogy a magunk lábán járni tudunk!

Fel! Hajduvármegye segédjegyzői, tömörüljünk zászlónk alá, melyre e szó »reforma van írva.

Fel a tette Ne hagyjuk jogainkat lábballal tiporni! Ha nem adnak, k ö v e t e l j ü n k Gyűljünk tehát össze egy gyűlésre majd Debreczenben, »Bika« szálloda egyik termében 1897 F e b r u á r 7 é n d e 9 ó r a k o r ó h a j t u n k m e g t a r t a n i s m e l y e n a k ö v e t k e z ö k v o l n á n a k t á r g y a l a n d ó k :

1. életfogytiglani megválasztás,
2. fizetés felemelés 500 frtra, nagyobb helyen 500—700 frtig;
3. felelősség kimondása;
4. munkaidő meghatározása;
5. vármegyei nyugdíjnyelbe belépés a segédjegyzői minőségben eltöltött évek beszámításával;
6. a vármegyei jegyző egyletbe lépés kimondása;
7. országos segédjegyzői egylet megalakítására felhívás;
8. s végre netaláni indítványok.

A határozatok egy része a vármegyétől memorandum alakjában kérendő.

Kedves Collega!

Ne sajnáld ezt a félnapot, kis kiadást a

mit eljöveteleddel magadnak szerzel, jöjj el gyűlésünkre, hisz a magad sorsát, jövőjét is jősz enyhíteni.

Pártolj bennünket s hisszük, hogy szavunk nem fog a puztában kiáltott szóként elhangzani.

Hajdu Szovátón, 1897. jan. 24.

M u n k á c s y J ó z s e f R á c z J ó z s e f
h.-hadházi s. jegyző. h.-hadházi s. jegyző

E g y e d I g n á c z

h.-szováti okl. s. jegyző.

T A R K A - É L E T .

Ifj. M ó r i e z P á l .

— Paja — Paulusról. —

Egy fiatal, szőke bajszu és körszakallu, bohéme ifjuról szól az ének most e rovatban, melyet ő vezet, ő indított meg s irt már abban az időről, Pálfordulásról, a Kuruczvilágról, a hadházi veszedelmes szociálistákról stb.

Ez a megnyerő külsejű ifju, ki bizony már vagy 8 esztendeje mondhatja magát újságírónak (én eltagadnám, ha az ő helyébe volnék) holmi C h e v a l i e r d e F l a n e u r , H a j d u - h u s z á r , P a u l u s álnevek alá rejtődik, de voltaképen nem más ő, mint az én kedves druzsám M ó r i e z P a l i .

Hogy pedig miért kell e rovatban, az ő rovatában, most vele foglalkozni, annak a debreczeni függetlenségi és 48-as párt az oka, mely tegnapi gyűlésén nem átalotta ezt az embert, dacára annak, hogy nyíltan pártjárta kelt a hadházi szociálistáknak, máttól kezdve a lap főmunkatársának alkalmazni.

Egy r. belissel több van tehát Debreczenben, de viszont gyarapodott szerkesztőségünk egy olyan kitűnő erővel, a kinek segítségével napról-napra kitűnően összeállított s érdekes lapot tudunk a »Debreczen«-ből csinálni s a vidéki hírlapirodalmat az őt megillető magaslatra segítünk emelni.

Szeged és Arad közönsége igen jól ismeri

már az ő nevét. A »Szegedi Híradó« s az »Arad és Vidéke« sokáig vallotta már őt munkatársának.

De a »Debreczen« olvasói is számtalanszor találkoztak már nevével a mi lapunkban, hova magvas vezércikkeket és politikai cikkeket, kitűnő tárczaközleményeket, a melyek közül különösen a »Hajdutörténetek« nyertek ki a közönség tetszését s számtalan apró humoros cikket irt, amelyek mindegyikéből meggyőződhetett az olvasó, hogy ifju M ó r i e z P á l kiváló tehetségű író, a kinek az irodalom terén nagy jövője van. —

A midőn tehát örömmel hozzuk olvasóink tudomására, hogy ifju M ó r i e z P á l szerkesztőségünk kötelékébe lépett s máttól fogva főmunkatársunk, kollegiális szeretettel köszöntjük őt mi, kik vele együtt működünk e lap emelésén.

Ajánljuk őt mindazok figyelmébe, kivel neki a közvélemény szolgálatának teljesítése közben, érintkezése lesz. Ha azokon a helyeken, hol mi újságírók naponként megfordulunk egy örökké mosolygó képű fiatal ember jelenik meg, az lesz ifju M ó r i e z P á l .

Paja.

A függetlenségi párt és én.

— Mulatságos história ála Gringoare. —

Mi pennás emberek nem panaszkodhatunk soha a nagy közönség elismerése, részvéte iránt, bárha ez elismerés néha nagyon is mulatságos, keverü torma szerü izzel nyilvánul . . .

Igy például a néhai való híres G r i n g o á r e , a »bohém világ« legrégebb ismert cigányja is egy napon részesült ama kitűnő elismerésben és gyönyörökben, hogy valami énekes, zenés pástör darabját büszke hercegek flandriai nemes követek, Páris egész kíváncsi népsége előtt a regi igazságügyipalota díszter-

— Kapitány ur ez becstelenség!

De lehet, hogy ez csak pletyka beszéd, hahár azt többen is látták, hogy a kapitány egyszer kardjához kapott, majd dühében öklével megütötte a Knézics káplár domboru mellét s azután azt is hallották, mikor kiáltotta:

— Mars! . . . Takarodjon a helyére, reggel pedig parancsomra a kihallgatáshoz.

Csupa fehér volt a káplár, mikor arezot fordítván helyére, a jobb szárny második sorába visszalepetett, csak az ajka volt piros, melybe beleharapott. És a gyalogos Kácsa épen nevetését alig fojthatván el, valami bolondot sugott komájának a pisze Pelyvasnak, mikor csak nagyot dördült egy fegyver lövés, pedig még sehoh sem volt tüzeles ve, zényelve, mindenki összerézzen, mert ilyenkor tiszt, katona egyaránt tudja, hogy mily veszedelem a töltött fegyveresövekben? Aztan rémületes izgató, nehezen visszafojtott zsiobjágás, zavarodás tamadt a jobb szárnyon.

— A káplár Knézics lött, a káplár Knézics lött, suttogtak a bakák, a kapitány urra . . . de azt már alig merték utána mondani.

A kapitány ur pedig, halovány volt, ugyan, mert a feje mellett süvített el a golyó, de mesze elhallatszó eles hangon beszélt, káröröm, kajánság, guny volt sápadozó arczában, biz mintha örült volna, mikor megállott Knézics káplár előtt, aki nyugodtan türte hogy társai a fegyverét elvették, és hogy az őrmester valami köpeny szíjjal a kezét hátra kötötte.

— Te hitvány, pipogya, hát csak így tanultál meg löni, hát ezert adtam én neked lövés bojtot, beszélt a kapitány arezába, gunyos, könyörtelen hangon, miközben iszonyatos hidegvérrel a saját kezével letépte a káplár melléről katonaéknál azt a lövésbeni kitűnő ügyességet jelező piros mellbojtot, mit aztán már tovább nem türtöztetett dühében a sáros, hirtamos öszi locsakba taposott, a gömbölyű piros rózsákat . . . E l é b b t a n u i t á l v o l n a m e g l e g e l é b b l ö n i t e k u t y a ! . . .

— Micsoda ember, micsoda katona, sugott oda Zeitz hadnagy, a mindenhol jelenlevő nyurga segédtsit a kis Dobrawoda kadétnak, a kinek az areza még mindig csupa fehér volt s nagy gyermekes szemei szinte kimeredtek a félelemtől, a kíváncsiságtól.

— Kutya vagy te, felett vissza dühében ismét megfledkezve Knézics káplár, egész váratlanul belekópve a kapitány arezába, a kit az ott termett főbb tiszték rémülten, csitogatva húzgáltak arebb. Csak ne, ütötte volna félre a fegyverem csövét a fűrer nevezetesen a czugs-fűrer S v a n d r á t érette, ki a szárnyon a káplár előtt állott, tudom, akkor nem élnél most! . . . Vagy ha csak még egyszer kaphatnálak a fegyverem csöve elé, tudom jobban sziven találnálak? szitkolódzott, kiabált vissza még a szuronyos kísérek közül is a szerencsétlen, az elvezett ember . . .

Harcszerü czéllövészetre vonult ki az ezred, amikor papírszajbákön próbálják ki az éles aczélgolyók erejét. Mily borzadalmas ereje is van egy-egy ilyen aczél golyónak, ha füttyül, mintha csak a halálangyalát hallanád lühegni, átfurja az izmokat, a csontokat, a vaslemez is . . . És mielőtt csatárlánczba feloszlottak volna, ekkor is valami heves szóváltás történt a kapitány és Knézics káplár között, valami csekélység felett, a gyalogos Kácsa, aki igen czudar, piszkos, hanyag katona volt, annak a fegyverén volt valami hiba. Talán a kézövót felejtette otthon, amit Knézics káplár nem vett észre s a mi a lövésre is befolyással lett volna? . . .

— Káplár Knézics hozzám, kiáltott az altisztre a kapitány, ki néhány lépésnyire elől állott a századtól, egyedül egy halmon, mert a szakaszok ki voltak már egymás mellé fejlődve.

A káplár határozottan, szilárd lépésben ment feléje, csak a domb ajján botlott meg valami kis hoporjában, hogy majd térdre esett . . . Aztán a kik szélről, a kapitányhoz eső szárnyon állottak, halottak néhány szagatott szót . . .

— Rézég! . . . Disznó! mert hogy Knézics most megbotlott, a kapitány által az is már részességének lett felróva, habár tudja jól, hogy Knézics nem részeges, — persze a szeretője kitartja, a szeretője pénzén, az a —

Ezt ismét a szárnyon álló emberek mondták, hogy ekkor mintha Knézics úgy mozdult volna, mintha a kapitányra reáakart volna rohanni, sőt a fűrer S v a n d r a ezt a szót is hallani vélte:

mében nagy sikerrel előadták. És hogy még aznap estén pedig a néhai dicső IX. Károly király ő felsége felakarta — akasztatni...

Valami veszekedésbe keveredett a regényes életű szegény poeta. — ki csak nagy nehezen szabadulhatott meg a királyi kegy eme legmagasabb elismerésétől.

Mondom: a jó Gringoare poeta jutott eszembe, mikor ma Debreczen város érdemes községi bírájától megkaptam az alábbi idézvényt, tehát ugy a n a z o n a n a p o n mikor lapunkban jelezve is lesz, hogy a debreczeni függetlenségi párt megtszélő bizalma folytan beleptem a lap kötetlékébe. Következik pedig az idézvény szöszierint így:

122
1897. kb.

I d é z v é n y.

(A Debreczeni függetlenségi párt) képvis. V. Nagy Gusztáv ügyv. felperesnek Móríc Pál alperes ellen 6 frt és járuléka iránti keresetnek Debreczenben n. csapó u. 324 sz. házhhoz 1897 év január hó 30-án délelőtt 6 órakor leendő tárgyalásra felperes és alperes törvényes következmények terhe alatt megideztetnek. Debreczen 1897. évi jan. hó 19 napján Kálmánchey Mór IV. községi bírós.

En ondom az aranyos korbely poeta Gringoare költő társ esete jutott eszembe mikor ma délelőtt kézhez kaptam e szigorú idézvényt...

Paulus.

Városi közgyűlés.

Második nap.

— Saját tudósítónktól —

Debreczen, jan. 29.

A szentáció elmúlt, a padsorok megritkultak. A szabályrendeletek voltak napirenden, az nem nagyon érdeklí a tagokat, legfeljebb a ki módosítani akar rajta.

A főispán feltizkor nyitotta meg a gyűlést a tárgyalást a vidéki husbehovataláról szóló szabályrendelettel kezdtek. A részletes tárgyalás során kihagyták a 3 §-ból a fogyasztási adóhivatalnál való bejelentés köteleességét. Az 5 §-t, mely e sátorban arulást tette volna kötelezővé, egészen kihagyták. — Egyebekben aztan el is fogadták az egész javaslatot.

Szentessy János a javaslat tárgyalása után sürgeti, hogy a sertesvasarok meg legyenek már tarthatók.

Boczko Sámuel jelenti, hogy a fertőtlenítés folyamatban van s ő azon igyekszik, hogy a vasarok februárban megtarthatók legyenek.

Horváth István általános derűtség közt mutatott rá, hogy a hanyagságban a város jár elől, mikor a mázsahelyet nem fertőtleníti.

Ezután a nyilvános vigalmak rendezése tárgyában alkotott szabályrendelet tárgyalása következett.

A. 2. §-a kimondja, hogy a színházi évad előtt egy hónappal és annak tartama alatt más szim előadások, énekes társulatok, lovardák és nagyobb szabásu mutatványok megengedélyezhetők.

Fejér Ferencz nem tartja Debreczen méltóságával összeegyeztethetőnek azt a kikéretést eljárást, mely a színházi évad előtt Komlóssy Dezső indítványára így szövegezték a saakaszt, Szept. 15-től május 1-ig a színházi előadások kivételével csak műkedvelő előadások engedélyezhetők.

A 3. §-ban Joó István indítványára kimondták, hogy csakis magyar nyelvű elő-

adásokra adható engedély, Mark Endre indítványára pedig betettek, hogy a helybeli közművelődési egyesület kivételnek a népének és társulatok kategóriájából.

A 11. §-ban a mutatványos körme m e n e t é r t W o l a f f k a indítványára felvonnulá s n a k neveztek el.

Egyebekben elfogadták a szabályrendeletet. Következett az ebtartási szabályrendelet.

Király Gyula tanácsnok felolvasta a belügyminiszter leiratát, melynek legfontosabb reudelkezése az, hogy a külterületi kutyák is adó alá vonandók és a portyázás a külterületen is elrendelendő. — A tanács az utóbbi rendelkezést kivihetőnek nem tartja.

Mark Endre az adót nem tartja elfogadhatónak.

Bécsy László Mark Endrének mindenben ellentmond. A gazdáknak nem érdeke, hogy a kutyák elszaporodjanak, mert hiszen a tanyákon a gazda ruhazza a kutyát, de nem táplálja (Ellenmondás) kérem, nekem mondták a gazdák, hogy a kutya megeszi a tengerit, de az illető gazdának tengerjét nem hanem a másét. (Egy hang! Megeszi az a húst is!) Megeszi, de nem adnak neki! különben is a miniszter nem fogja jóváhagyni ha el nem fogadják.

Szentessy János, talán Békessy volt az, aki a miniszterrel ezt kivitte. Ugy véi, hogy szükséges minden tanyán 2—3 kutya.

Békessy László tiltakozik az ellen kijelent, hogy ő a többség akaratában mindig megnyuszik.

Elnök felteszi szavazásra a kérdést. A miniszter módosítása mellett szavaztak 40-en, ellene szavaztak 43-an, így a külterületi kutyákat nem adóztatták meg.

A miniszter szerint külterületi kutva az alsó lábszár felett érő koloncczal látandó el. Öry Mihály ezt nem tartja kivihetőnek.

Steinfeld Mihály hangsúlyozza, hogy a kutya adó ellen szavazott, de a kolonczot maga is követeli. Meg kell határozni a koloncz súlyát is.

Békessy László indítványozza, hogy a koloncz súlya felkíló legyen.

Öry Mihály belenyugszik a kolonczbai akkor ha azt megszavazza hogy megterítik a gazda karát.

Kertész János saját tapasztalataira hivatkozva nem fogadja el a koloncz kötelező kimondását.

A többség 51 szóval 41 ellenében elfogadja a miniszter módosítását.

A dádó utcai házastelék (óvoda épület) eladását az elemi tskolaalap javára elhatározták.

A városház alatti boltok bérlete 1897 június hó végevel lejár, a tanács a piacz utcai boltok bérletét 1093 aug. 1-ig, a többiekét pedig 1900 máj 1-ig kívánja meghosszabbítani. Közgyűlés Szabó Kálmán indítványára valamennyi bolt bérletét 1903 május 1-ig hosszabbítja meg.

A Vágó Andor bérletét 5 évre és 10 hónapra hosszabbították meg s valamint a árosház bérletével szemben, ugy vele szember is kikötötték, hogy az esetleg bekövetkező építkezések folytan szvenvendő károkért a város felelősséget vem vállal.

A budapesti egyetemi jogászsegélyegylet kérelmét elutasították.

Az iparoségdek szakrajtanfolyamának 300 frt segélyt szavazták meg a rendkívüli költségvetés terhére.

Szomonyi Gyula volt szállásbiztosnak 504 frtot szavaztak meg, Sárközy József rennőrbiztos állásától saját kérelmére felmentették. Végül orvosi okleveleket hirdettek ki.

Ezzel a közgyűlés délben véget ért s a főispán a hitelesítő közgyűlést vasárnap d. e. 1/2 11 órára tűzte ki.

Színház.

Az államtitkár ur. Tegnap másodsor került színre majdnem telt ház előtt Bisson kitűnő vigjátéka. Ugy a darabról mint az előadó személyekről lapunk tegnapi számában elmondtuk részletesen véleményünket s ma sines okunk azt megváltoztatni, Különösen fentartjuk Komjáthyra vonatkozólag mondottakat mert ő igen jó drámai hős de vigjátékban mozogni kell s nem elégedhetünk meg azzal az alakításával a mit tegnap nyújtott. — Ő ugyanis azt a különbséget tette a drámai és vigjátéki alakítás között, hogy tegnap egész este a színpadon a körmet vagta amit drámában nem szokott cselekedni A közönség most is igen jól mulatott a darab bohóságain.

A Kuruczvilág főpróbája. Ma délelőtt volt a Kuruczvilág főpróbája a színpadon, a melyet a szerzőkön kívül igen díszes közönség nézett végig. — Az operetteknak ugy a librettója, mint a zenéje igen kellemes benyomást gyakorolt hallgatóira s zajos sikert jósolt mindenki a darabnak, melyhez a jelen voltak már elére is gratuláltak a boldog szerzőknek Különösen sok várható a darab főszereplőitől Kállay, Kaposy, Szende, Locsarekné, Sziklay és Békessytől.

Távirat.

Országgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, január 29.

A néppártiak vezető szónoka Molnár apát ma hosszabb beszédben védekezett ama nehéz vad ellen, hogy a néppárt szövetezett a pánszlavokkal és pánszlav eszméket is istápol a kebeleber.

Lehoczky kormánypárti képviselő azonban a jobb oldal helyeslése közben kijelentette, hogy elég bizonyíték az a néppárt pánszlav érzelméi mellett, hogy ep az ő kerületében a híres Mudrony ügyvéd, Dula és Hurban pánszlav vezérek korteskedtek a néppárt mellett.

Polonyi Géza szinte ily értelemben czítalta Zichy és Naandor gróf szavait, aki egy néppárti gyűlésen mondotta: »Nincs a világon oly ország, mint a magyar, mely annyira lábbal tiporja a nemzetiségeket.« Zichy Nándor gróf a híres ürményi gyűlésen felhívta a néppártot, hogy működésükkel czafolják meg az ily haza ellenes vádat. Egyidejűleg reflektált Kubinának a tegnapi interpellációjára, melyben kijelenti az igazságot és Szalovszky becsülete érdekében, hogy Szalovszky az ellen a pozsonyi lakos ellen, ki okirat hamisítással vádolta bünvádi fejelentést tett. De az illető feljelentő a tárgyalás előtt bocsánatot kért, s okmányseerü bünbánó nyilatkozatot is irt alá, mire Szalovszky megbocsájtott.

Ezután Kubina beszélt nem nagy érdeklődés mellett, utánna Perczel Dezső miniszter felolvasta azt a kérdéses bünbánó nyilatkozatot.

Major néppárti képviselő támadta a kormányt, kinek beszéde után Perczel ho szu beszédben akarta megvédeni a kormány álláspontját s igérete, hogy a közgazgatási reformjavaslatot 1898-i k

költségvetés után betervezteti.

A mamelukhad ezután általánosságban megszavazta a belügyi tárca költségvetését.

5 percnyi szünet után Eötvös Károly a részletes vitában, az országos levéltár tételénél az ellenzék tüntető helyeslése közt rámutatott a kormány hanyagságára, hogy az mennyire nem törődik a nemzeti közkinccsel a vármegyei s egyéb levéltárakkal.

Ezzel az ülés véget ért.

Ujdonságok.

* **Az új főmérnök kinevezése** — mint hiteles forrásból értesülünk — a holnapi napon fog megtörténni. Talán mondanunk is felesleges, hogy a szerencsés St. Hal Géza leendő. A többi mérnöki állásokra is holnap, fognak megtörténni a kinevezések, ha ugyan ez a körülmény, hogy nyilvánosságra hoztuk, meg nem változtatja a főispán szándékát?

* **A műhelyből.** Örömmel jelentjük, hogy pártunk intézőbizottsága tegnapi ülésén lapunknál a szerkesztőváltással megüresedett főmunkatársi állást ifj. Möricz Pál ural, lapunk közönségének régi kedves ismerősével töltötte be, ki ezen állását a bizottság határozata szerint hivatalosan jövő hó 1-én fogja elfoglalni, azonban tényleg már is beállott a szerkesztőség gárdájába s négy közleményvel is bemutatkozott az olvasóközönségnek. Megvagyunk róla győződve, hogy t. olvasóink is azzal a szeretettel fogják őt fogadni, mint mi.

* **A kvóta ellen.** Hevesvármegye a kvóta kérdésében is hű maradt ahhoz a hagyományos hazafisághoz, a mely minden jóra való mozgásban vezerszerepet adott az ország nevezetes történelmi multu törvényhatóságának. A kvóta emelés ellen is Heves vármegye tiltakozott először az ország törvényhatóságai közül. A napokban megtartott közgyűlésen Alföld Dávid dr. egri tekintélyes ügyvéd indítványára elhatározta a megye bizottsága, hogy felir az országgyűléshez és tiltakozik a kvótamelés ellen. Feliratát pártolás végett megküldi a többi törvényhatóságoknak is.

* **Számonkérőszék.** A városi számonkérőszék a múlt év deczember haváról elmaradt ülését, holnap délelőtt tartja meg, a melyen gróf Dege n f e l d József főispán vizsgálja felül az összes városi alkalmazottak hivatali tevékenységét az elmúlt év második felében. A hivatalnokok az egész hónapban keresztül serényen dolgoztak a restánczián, mert hogy voltak s így a holnapi napon előrukkolhatnak azzal, hogy hány ügydarabot intéztek el egy hosszú felesztendő alatt? A vármegyénél is legközelebb lesz számonkérőszéki ülés.

* **Sajtóperok.** Az eddig is szép számmal megindított sajtóperok száma kettővel szaporodott. Mindkettőt a »Debreczeni Hírlap« ellen indították. Az egyiket Simon Károly tanító és Tatar Gábor h.-hadházi lakosok indították, a lapban megjelent rájuk nézve sértő közlemény miatt. A feljelentés folytán Balázs rendőrbiztos két rendőrral tegnap délután tartott házkutatást a »D. Hírlap« szerkesztőségében és az inkriminált cikkek kéziratát lefoglalta, melynek szerzőjéül Lind e n f e l d Ede a lap belmunkatársa jelentkezett. A másik sajtóper M i l e Pál, lapunk belső dolgozója indította, ki feljelen-

tést adott be a Debreczeni Hírlap ellen, annak múlt év. október 28-iki és 30-iki számaiban megjelent cikkek miatt melyek rá nézve sértő tartalmuak voltak. A dr. Bakonyi Samu ügyvéd által beadott panasz folytán a cikkek kéziratát ma foglalták le a D. Hírlap szerkesztőségében. A bepanaszolt cikkek ifj. G i l y Ede akkor még a D. H. most pedig a Debreczeni Ellenőr szerkesztője írta mint azt annak idején ő maga is kinyilatkoztatta.

* **Fényes uri esküvő.** Fényes uri esküvő volt f. hó 28-án a római katolikus plébánia templomban. Pruzsinsz k Károly m. kir. erdőfelügyelő leányát R ó z s i k á t vezette oltárhoz Z a c h á r I s t v á n budapesti magyar királyi erdőfelügyelő. — Naszasszonyok: U j h e l y i Sugóne Nagy Banyáról és P e t h ő Lajosné helyb. voltak. A násznagyi tisztet T ö r ö k Gábor erdőmester és Z a c h á r Jakab unghvari erdőmester viselték. — Koszoru leányok: T a l a p k o v i c s Alexa és Irina nővérek Budapestről R o m h á n y i Erzsike M.-Szigetről és W e i s z M a r i s k a kisasszony voltak. Az e g y h á z i s z e r t a r t a s t maga W o l a f f k a püspök végezte, ki remek beszédet intézett az új házassághoz. A bájos menyasszonynak fehér nehéz selyemből volt a remek uszályu esküvői ruhája, briliánsokkal csokorral és mirthusz guirlandával díszítve. Az öröm anya sólékek brolat ruhában volt, mely gyöngyökkel volt gazdagon ékítve. Felünnöngő szép volt a szép nászasszonynak P e t h ő n é n e k az öltözéke is: uszályos fekete duchesse zöld duchesse betéttel, gazdagon himzett chantillel áthuzva remek nyíró plüss és fehér valódi thibeli belépő. Meg kell említenünk, hogy ez igazán fényes és pompás öltözéket mind a jóllismert és méltán híres E i s l e r Izidor divatáru ezég kézzitette és állította ki ily finom izléssel. Az ebéd délután 5 órakor kezdődött, melyen W o l a f f k a püspök is jelen volt és eltartott a keső éjszakáig.

* **Kinevezés.** P u k y Gyula kir. ítélőtáblai bír., B a k o s István vezett joghallgatót, a debreczeni kir. ítélő Tábla kerületében, a szatmári kir. törvényszékhez díjtalan joggyakornoknak kinevezte.

* **Fényes hangverseny és színelőadás.** A debreczeni hírlapírók által február 12-én a színházban tartandó hangverseny és műkedvelő előadás két programszámából tegnap tartották meg a próbát. A színpadon nagy számmal gyűltek össze a szereplők, akik előtt Czaban Margit kisasszony nagy sikerrel szavalta el Ilosvay Hugó »Férjek menyek« című monológját. Azután Komjáthy János színigazgató előterjesztette a tabló tervezetét, a jelentkezések mérve szerint beosztotta a szereplőket s meghatározta a kosztümöket. E szerint osztották ki a »Czigány« cz. népszínmű kutyajelenetében is a szerepeket. — A színdarabban szerepelni fognak:

Kurta, gazdag agglégény	—	Davidovits Sándor ur.
Gyuri unokaöccse	—	Kálmán Gyula ur.
Rebeka	—	Czaban Margit k. a.
Zsiga, ezigány	—	Szilágyi Vilmos ur.
Rózi, leánya	—	B. Békessy Rózi urné
Ferke	—	Harsányi Pál ur.
Eszti	—	Péter Olga k. a.
Juliska	—	Kubay Margit k. a.
Anna	—	Muharossy Irén k. a.
Zsuzsika	—	Péter Jolán k. a.
Sárika	—	Juhász Jolán k. a.
Panna	—	Szikszay Irén k. a.
Terka	—	Szép Gizella k. a.
Ezsike	—	Weisz Olga k. a.

Ezenkívül nyolc leány és nyolc ifjú a karban. A népszínműből és tablókból kedden

délután lesz a próba. A próból azonban csak szerdán délután. — **A hangverseny és színelőadásról szóló jegyeket a harmadrendű támlaszék és emeleti zártzék egyrészenek kivételével mind lefoglalta a közönség.**

* **Nyilvános számadás.** A függetlenségi kör által f. hó 23-án, szombaton a »Korona« dísztermében tartott zártkörű tánczvigalom alkalmával befoivt belépti jegyekből 308 frt felülfizetésekből 132 frt 50 kr. együtt 440 frt 50 kr. a kiadás 163 frt 68 krt tesz, a tiszta maradvány tehát 276 frt 92 kr. — Felülfizet. tek: Ns. Thalv Kálmán, Nt. Kiss Albert, Dr. Freund Jenő, Némethy Lajos és neje, Horváth János, Dr. Bakonyi Samu, Tóth Béla, Ns. Rigó Ferencz, Dr. Fejér Ferencz 5—5 frtot; id. Kertész János 3 frtot; B. Nagy János Kertész István, Tóth Gergely, ifj. Kertész János, Kálmándi István, Zöld János, özv. Kálmán Józsefné, Nagy Bálint, Nagy Gábor, Kulesár Gábor, Kertész László, Kertész Mihály, Dr. Kocsár Gábor, David Mihály, Hódy Béla, Sz. Szabó László, Csobán József, Klein János, Dankó Mihály, Pongó Lajos, D-utsch Albert, Harangi Sándor 2—2 frtot, O. Véghe János, Salánki Ferencz 1.50—1.50 frt, Csörán József, Háló Sándor, Kató László, Erdélyi József, Bartha Mór, Zong János, Teremi Gábor, Miksa Ferencz, Daku Mihály, Polgári András, T. Nagy Jánosné, Tökés György, Öry Mihály, Nagy József, Kerékgyártó József, Horkay Lajos, Tóth Lajosné, Böszörményi Imre, Lada István, ifj. Kertész István, Kertész Imre, Herczeg János, Demjen Lajos, Tassy Miklós, Szóka János, ifj. Gyarmathy János, Kántor István, Salánki Mihály, Szücs Elek, L. Nagy Bálint, Kéki Sándor, Dr. Burger Péter, Erdei Kálmán, Boros Izidor 1—1 frtot. Szathmári Istvánné, Nagy István, Szóka Józsefné, Kiss Miklósné, N. N. ifj. Jobbágy Ferencz, N. N. 50—50 krt. összesen 132 frt 50 krt, mely szives felülfizetéseikért a kör nevében más köszönetét fejezi ki. Debr. 1897. jan. 28-án a báltrendező bizottság.

* **Törvényhatósági bizottsági tagok névjegyzéke.** (Folytatás) Hajdu Gyula tanácsnok 317 Hajdu Ignác 2074 Herczeg János Ispatály Hídvéger Mihály 1886 Horvát István 50 Horváth Tamás 1909 Horváth János 299. Kálmán András 2447 Dr. Kálmár Barna 361 Kardos László 2152 Kaszanyitzky Endre 1900 Kéki Sándor 432 id. Kéki Sándor 9h Dr. Kemény Mór 5 Kernhoffer József 971 ifj. Kertész István 1124 Kertész Mihály 1245 Kertész János 1115 Keszei József 2272 Dr. Király Ferencz 2596 Király Gyula tanácsnok 2571 Kiss Albert 1822 Kiss Bálint 952 Kiss Mihály 1142 Kis Orban Imre számvevő 142 Klein Mór 1827 Knoll Rudolf 321/2 Dr. Kocsár Gábor 2143 Dr. Kola János 2144 Komlóssy Arthur főjegyző 1438 Komlóssy Dezső 1441 Komlóssy Mihály 964 Koncz Ákos közlevéltárnok 2143 Koncz Elek 1444 Kondor Kálmán számvevő 1244 Koszorus Lajos 1578 Kovács Lajos tanár 762 Dr. Kovács Sándor 2117 Kovács József ügyvéd 1443 Kovácsi Ferencz 844 Rörner Adolf tanácsnok 2538 Kövesdi János 2376 id. Kuczik Gábor 2196 Kulesár Endre 1245 Kulesár Gábor 2576 Kurucz Miklós 1072. — Dr. Lágányi Gyula 59 Lengyel Imre 1546 Liederemann Mihály 1716 Liptay Miklós 385. — Dr. Magoss György tiszti alügyész 353 Malatinszky Ferencz 354 Márk Endre 1562 Márton Imre 2137 Máthé Miklós házi pénztárnok 1428 Mayer Emil (István színművész) Dr. Medgyaszai Dezső orvoszi üln. 2206 Medgyaszai Miklós orvoszi ülnök 750 Medgyessi Lajos közgyám 1762 Ménes András 1129 Mihalovits István 1607 ifj. Mike Ferencz 1247 Missolczy Jenő 2544 Molnár Mihály 1749 Möricz Ferencz 50 dr. Moskovics Jenő 1780 Muraközy László 1580, L. Nagy Bálint 835 Nagy Ferencz 388 dr. Nagy Zsigmond 1055 Nagy Jakab 1604 Nanáshy László 1436 Nemes Kálmán 2160 Némethi László 57 Némethi Sándor 148. — Oláh Károly tanácsnok 1915 Otrokosi Véghe János 319 Öri Mihály 1539 Paksy Imre 2172 Pálfi Ferencz 776 Pálfi Gábor 2456 Pásztor János 1543 Pethő István 2414 Polgári Sándor 1909 Pongó Lajos 381 dr. Popper Lajos 1767

Poroszlay Károly 727 Puky Gyula 1442. — Reichman Armin 2125 Rickl Géza 1823 Reisz Henrik 1544 Rochlitz Anthur 34 Roncsik Lajos tanácsnok 113 Rosenfeld Jakab 2080 dr. Roth-schnek V. Emil 2155 Rösztler Richárd 28. — Salánki Ferencz 1382 dr. Sárvári Gyula tiszti orvos 2570 Seres András 1126 Serli Ede 1686 Sesztina Lajos 1713 Simonyi Imre polgármester 2126 Stáhl Géza főmérnök 12. Steinberger Gyula 1199 Steinfeld Mihály 1766. — Szabó Kálmán aljegyző 2116 Szabó Kálmán kereskedő 44 Sz. Szabó László 62 Szabó Mihály 2104 V. Szabó Miklós 1809 Szabó Sámuel 2161 Szabó József főszámvivő 1602 dr. Sz. Szabó József 2567 Szabó József 761 Szalai István 867 Szántó Győző 1096 Szabeni Gábor 2481 Széll Farkas 2094 Szentesi János 2359 Szentkirályi Tivadar 2574 Dr. Szentpáli Benő 771 Szikszai Gyula Margitfürdő Szikszai Lajos 836 Szilágyi Bálint 1101 Szilágyi Károly 1911. — Tarkányi Péter 2177/8 Tóbi Elek aljegyző 1723 Tordai Gábor 1816 Tóth Béla építész 1674 Tóth István építész 973 K. Tóth Kálmán Ispatály Török Bálint 875 Tüdös József számvivő 966. Dr. Ujfaluusi József 2139. Zádor Lajos 2153 Zöld Mihály 1120 Zöld János 1329. Jámbor Ferencz 1309 Jámbor István 1355 Jancsó Lajos 1135 Jánossi József 2222 Jenei József 975 Jobbágy János 2250 Jóna Dániel 1704 Jóna István 53 Jóna János 2596 Joó István 1704 Juhász Ignác 1577. — Vaczi János 2184 Vágó Andor 1601 Varga Ferencz 2263 Varga Károly aljegyző 841 Vargyas János 459 Vásári István 865 Vecsei Imre tanácsnok 810 Vecsei Zoltán 1582/3 Vecsei Viktor 1586 Weichinger Károly 1898 Weisz Lévi 2092 Vértessy István 1794 K. Vértessy István 2440 Dr. Wolaffka Nándor 2261.

Debreczen, 1897. január 26.

Összeállította:

Komlóssy Arthur,
főjegyző.

Itthon.

Irta: **Roboz Andor.**

Itthon vagyok és keresem azt az édes, boldogító hangulatot, amely az emberek állítása szerint, a rég nem látott szülőhelyen szállja meg lelkünket.

Kereselem a gyermekkorom ködbe vesző emlékeit, kereselem az első ábrándokat, régmúlt időknek bűbajos álmait. És a mint figyelve megyek az utcákon és elemben tűnök az ismerős arcok, úgy vélem, hogy hideg fuvalom borzogatja meg testemet és lelkemet. Félre huzódok, hogy észre ne vegyenek és a mint utánuk nézek, valami olyasmit érezek, mint a beteg gyermek, ki kísértetekről álmodik.

Azt hittem, hogy az a csend, mely itthon fog körül venni, lecsilapítja majd sajtó idegeimet és most ime ugynehezdek lelkemre, mint a temetőnek vigasztalan némasága. Igen, a temető, ahol azok fekszenek élettelenül, a kiket egykor hevesen dobogó szívükhöz szoritottunk és a kiknek karjai lázas remegéssel fonódtak nyakunk köré.

Ismerem immáron az érzést, mely elfogja, ha a sírok közt bolyongván, a multaknak arnyai felszállanak a föld mélyéből és rám meresztenek fagyos tekintetüket.

Ismerem az érzést . . . most érzem . . . Avagy nem azoknak kísértetei bolyongnak-e itt körülöm, a kiket egyszer élőknek, erőseknek, hatalmasoknak ismertem? — Akkor, midőn még az ifjuság heve lobogott érzéseikben, mikor lelkesedés esengett szavaikban és szemükben felvillogott a fény, mely a magasabb eszmékert hevülők tekintetéből sugárzik felénk.

És most immáron mindennek vége!

Komoly, méltóságos léptekkel haladnak el előttem, mint a hogy az olyan férfiakhoz illik, kik állást foglalnak el a társadalomban. Szavuk megfontolt, higgadt, mert a hivatal és üzlet nem szereti a fiatalos lobogást, az ifju hev villamlásait.

Ugy borultak rá mindarra a mi az emberek kedvessé tette előttem mint a fekete

halotti lepel, bubánatában elhervadt fiatal lángra!

És minden arc mely felbukkan előttem szomorú némasággal kiáltja felém: emlékezz ember a halálra, A halálra mely jéghideg kezével meg fagyasztja a lelkesedést és szárnyainak hűvös rebbentésével szélyel kergeti az ábrándokat az illúziókat és csalóka álmokat . . .

Oh jaj oh jaj nekem, hogy ide jöttem, beteg ketkedő lelkemmel mint a halál rémképei elől menekülő ki komor, sötét arnyakkal teli alkonyatkor, hullákkal fedett csatatérre tévedt.

Oh mennyivel jobb az idegenben hol csak egy alakját ismerem az embernek, azt melyet elem sodor a véletlen és nem tudom hogy csak koresát látom az előbbinek, a régebbinek, a szebbnek . . .

Itt élesen látom az ellentétet és ez éles-ség meghasogatja lelkemet.

Rom rom mindenütt, mindenfelé Szinte úgy érzem magam mintha egészen másvilágból szakadtam volna ide és félelmetesen meglevenedik bennem a száz évet átaludt barát hangulata, ki csodálkozva mered a körülé nyüzsgő idegen arcokra,

Töprengve mélyedek magamba. Vajjon nem ilyenek voltak e már akkor is és csak én láttam őket másoknak és vajjon nem e csak az én fiatal lelkemnek visszfénye volt e ez a magasabb eszmékert való lelkesedés ez a hev az a lobogás melyért úgy szerettem őket? Nem, nem hiszen, engem éget ez a tűz most is úgy perzseli lelkemet mint akkor midőn még azt hittem, hogy az a tűz világítani fog százaknak és ezreknek. Most már nem hiszem Hej tudom hogy cz a láng elég nagy arra hogy engem mint a kárhozat tüze örökké emésztszen örökké gyötörjön de kicsiny arra hogy másokat is meggyújtson, másoknak is világítson.

S habár belől tűz emészt, fázom fázom A multaknak körülöm rajzó arnyai borzogatnak. Hát ezek a fagyos automaták azok, akiket egykoron a dicősség álmai szóttem? Ezek a röghöz tapadt szűk látókörű filiszterek azok kikkel kar a karban nagy világboldogító ember leendő eszmékert akartam küzdeni és meghalni? . . .

Eszme, eszme . . .

Ugy mondogatom e szavakat mint valami eszelős. Van e értelmük? Olyan üresen siváran hangzók itt e kifejezéstelen arcok közepette. Illattal terhes langyos szellőre gondolok mely sötét halottas kamrába tévedett a hol nincs a kit mámorba ringasson kibén epedő szerelmes érzéseket gerjeszzen . . .

Megszólt egyike azoknak, kikkel legjobban egybe forrt a lelkem ama régi, régi időkben. Egy pillanatra édes érzés reszket át egész lényemen. Valóban meglevenedik bennem a mult és szivemben lágyan visszhangznak a régi dailamok. És szólan kezdek, mint akkoron . . . és oh, a bűbájnak vége van. A jól ismert arc, idegen, bymba kifejezéssel mered reám és én is félem gerjesztő érzéssel látom, hogy annak vonásai, kivel beszéltek, minden szavamnál jobban és jobban elváltoznak. Végre megzeretném sznte kérdezni: vajjon kihez szólok, kihez? — És csak félig halom, félig sejttem a választ: oh te bolond, bolond, még mindig az a régi, a régi vagy? Az ajkán pedig szálnalmas mosoly lebeg. Én meg érzem, hogy mig egymásra nézünk, arcunkon olyan kifejezés lehet, mint két halottnak, a kiket szembe ültetnek egymással. Előttem ő, én pedig előtte vagyok, az örök rejtély, az örök ismeretlen, az a megfajthetetlen titok, mely a hullák arcáról mered felénk! Oh, jaj, hogy mig itt bolyongok első ábrándjaim színhelyén, minden csak az elmulást, a halált juttatja eszembe. Meg a szerelem is, a szerelem.

Ime itt haladnak el előttem, a kiknek szemében egykor a szerelem tüzet láttam lobogni, kiknek ajkáról mint selymes szárnyu lepkek szálltak a szerelmes vallomások szavai. Látom a régi párokat, de csak nagy ritkán együtt. A mint szétfoszlott szemük elől az első

ábránd rózsás köde, a hideg ész szemüvegén kezdették egymást vizsgálni és ki-ki ment arra, amerre czélszerűbbnek vélte.

És ime itt mennek. Mindegyiknek arcán fásult egykedvűség. Nehéz, lassu léptekkel haladnak előre, mintha a hozományt czeppelnek maguk után, A hozományt, ezt a súlyos rablánczot, mely minduntalan megsörög, hogy szomorú hangjával elhessegesse az ábrándok, a szerelmes epedések könnyű szárnyu pilléit.

S hasztalanul sóhajtom: oh szerelem, nagy, mind-nható szerelem! Sóbajom visszhangtalanul száll tova, mint haldoklónak nyöszörgése, a szomorú, csillagtalan éjszaka vegtelenségebe. Vége, vége . . . úgy a mint az eszmeket, a lelkesedést, a szerelmet is elseperte a hivatal, az üzlet.

A kik egykoron, mint földöntuli lények világítottak felém, a kiknek ruhája ha meglebbent: édes, sejtelmes érzések gerjedeztek bennem, ime most kifejtett, husos asszonyi testtel döcözögnék felém. Akkor csak érzés, csak sejtetem, csak eszme, most csak állati, buja hus. Mellettük a gyermekek.

Oh! édes Istenem, a gyermekek! Oly szépek, ha a szerelem öröködött születésük felett.

Ugy diszlenek a szülők oldalán, mint a fák hajló ágain ringó virágok.

De így, amint most látom őket, a hamvas gyümölcsben fejlődött csunya férgeket juttatják eszembe, mert létüket előre beszennyezte az ölelés, melyet nem nemesített át a szerelmesek magasztos érzése . . .

És ujra töprengve mélyedek magamba. Vajjon csakugyan ilyen-e?

Vajjon nem az én szomorú lelkemnek visszfényét látom-e mindenben?

Nem, nem . . .

Csakhoggy én itt egykor, az első rajongások idejében mindent olyan fenségesen szépnek, tökéletesnek láttam és ezért is most oly borzalmas ékességgel a szemembe a valóság.

Soha, soha annyira nem éreztem e a magasabb törekvések meddőségét, az életnek végtelen durvaságát, mely úgy kap bele az álmok világába, mint érdes para-ztkéz a finomselyemeszövetben, hogy törőrongyot csavarjon belőle . . .

És ráborul lelkemre a végtelen szomorúság, mint az éjszaka az elitetek sóhajával teli siralomnak házára.

És úgy bolyongok a rég nem látott, ismerős utcákon, mint a holtak birodalmában, hol egykori kedveim helyett, merev arcu kísértetek suhannak tova . . .

És nyomukban test- és lélek- borzogat hűvösség támad . . .

Füző forradalom.

Azt mondják; hogy a női képezdében s más leányiskolákban el fogják tiltani a füzőviseletet. Rossz, egészségtelen szokás s az a kis karcuság, mit a füzővel lehet elérni, — nincs arányban azokkal a káros következményekkel, melyeket ugyancsak a füző idéz elő.

Azonban az apró csinos leányos fejek haragosan mozdulnak meg. A csöppnyi hiúság berzenkedik a kicsiny agyvelőkben. — Majd bizony! Nem lehet azt eltűrni, hogy az embertől, helyesebben a szép leánykáktól megvonják azt a tényezőt, ami a testnek kiváló karcuságot kölcsönöz. — Csak nem lehetnek 15 éves korukban széles mamák, 18 éves korukban pedig füző nélkül, világos, hogy kivesz minden formai szépség. Már a világrendnek micsoda fordulása lenne az, — ha széltében, hosszabban egyformán növekednék az ember.

Hova lenne az illúziók legiója, mit a poeták álmodnak a női karcuságról, hova tűnének a költői metaphorák, melyek beszélnek a karcu liliumról, az ingó nádszárlóról, a sugarcedrusról, miket összehasonlítanak a szép karcu leány derekával. Mi lenne Tisza Kálmán kedvencz nórájából

»Vékony deszkakerítés,
Jaj de karcsu teremtes!

Ki értené meg idők multán Arany János
»Toldi szerelmé»ben Piroskáról mondott eme
szavakat:

... termete ... milliom!
Csak ugy hajladozik, mint egy szál lilium.

Es mi lenne ebből a közkeletveltségü ki-
jelentésből:

»Egyenes vagy, mint a nád,
Eszem azt a piczi szád.«

Világos, hogy nemcsak a női termet, de
a költészet is megsínlené a fűzők eltűnését,
mert ezen esetben nem szólna többé az ének
a karcsuságról, hanem így módosulna:

»Vékony deszka kerítés,
Jaj de széles teremtes.«

Es teremnének ilyen da'ok!

»Ez a kis lány nemde édes,
Milyen hosszú, olyan széles!«

Vagy pedig ilyenek:

»Akármilyen széles a Duna,
Szélesebb a rózsám deraka!«

Hát ehhez mit szólnak önök:

Mint a torony olyan hosszú a karom,
Még sem érlek által téged angyalom.

Fuj! micsoda deformis ölekezés!

Nos, hát csoda-e, ha a fűzőviselést betiltó
szabályrendelet határozott ellenállásra talál s
megmozdul a hiúságában sértett leányhad ez
intézkedés ellen. Könnyű ám az öreg néni-
nek, kik okulárral magyarazzák a históriát, a
földrajzot, a női munkát stb. stb. a kikre már
nem szabnak fűzőt, mivel lehetetlenség, hanem
bajos ám azoknak, a kik a karcsuságtól nem
váltnak meg a világ minden kincséért.

Persze, a tudós doktoroknak könnyű
kisütni, hogy a fűző veszedelmes, de olyan
szertők sem találunk fel: a fiatal urak érzék-
két — a karcsuság iránt.

Ezért hát harc és háború a fűzőt tiltó
rendelet ellen.

CSARNOK

Gizi kisasszony.

— Elbeszélés a színész életből. —

A »Debreczeni« száma ra

irta: ifj. Móricz Pál.

(Folytatás.)

Es mégis mennyire örült Gizi ez est
muló sikereinek, a tapának, a bokrétnak, de
mit a Pista egy megjegyzésére azonnal az
utezai hóba dobott, majd be egy udvarba
hol a csokor egy havas fán fenakadván a
gyöngye melegházi virágok reggelre összefagy-
tak, fekete, utálatos rongydarabonként zsugo-
rodtak össze...

Hát István most azon gondolkozott, hogy
holnapra miként és honnan szerezzen virágot
a daczos, akaratos leánynak, ki egy léha szóra
igy a fagyra dobta a gazdag gavallér drága
csokorát?...

— Fehér szegfűket, fehér szegfűket, tel-
jes ezer szírom levelűt, mely egymásra hajlik s
illatos, mint csak a tavasz lehe... És a
fehér szegfűkről gondolkozván, elaludt Pista is.

V.

Néhány nagy máthatáska, ládák s a
művész család már is utra kész. Több re-
ményességgel, mint pakkal, épujg mint a fecs-
kék vagy cigányok, hisz nagyon ritkan

adatik ugys esztendőkre az otthon, mert a
legtöbbnek minden virágvasárnapkor változik
még a társulata is és ha valamely városban
pár hónapra megtelepednek az is csak olyan
reájuk nézve mint a tábort élet a katonákra,
itt élni, vigan élni, mert kitudja: holnap már
mivel kísért a jövő?

Két, esetleg három kis szobás, hónapos
lehetőleg butorozott lakást bérelnék. A szék-
nyekbe beagatják a jelmezeket, az utezai
rubákat, a falakra a fényképtartókon sokszor
a százakra menő csodálatos fényképeket, me-
lyekről már a tulajdonosa talán el sem tudná
sorolni, hogy a legtöbb mikor s miként került
kezei közé? Futó ismeretségekből vagy a,
pályatársak képei jelesebb szerepeik után,
azután fonnyadt babérkoszorúk, sok szalag
aranyos irásokkal, a székények tetején her-
vad, poros virágbokréta egy-egy kellemes
estnek legközelebbi költőzködésig megbecsült
emlékei, — néhány pipere eszköz, törött
findzsák, kannák, tányér, meg a háziak, a
lakónő személye szerint megválasztott gyön-
géb vagy erősebb illatszert átható illata s
egész lakályos mivoltában megvan a művész
otthon...

Olyik hölgynek megkerül a »m a m á j a«
is, némelyik persze csak afféle »színházi
kelék« gyanánt kikölcsönözött hölgy a fellépés
nagyobb hatályossága kedvéért, — de kerü
közöttük olyan igazi is, ki városról-városra
egy követi élő podgyászként a leányát, ki
tán valaha maga is művésznő volt — a
művésznők haját fodorította a színházi öltö-
zőkben, — s az ilyenek még türethetőbbek,
elviselhetőbbek, kik némely szabadabb sza-
vakra legalábbnem vetnek mindjárt illetem'e-
getve — keresztet, de azért elég szemfüles
őrei lányaik erényeinek...

A kis naiva, az Irmuska, egy kövér, el-
kényeztetett, de igen jó étvágyu gyermek, ki a
ruháját nem annyira ki szokta nőni, mint
inkább kihizta, a ki azért otthon nem is igen
állja a fűzőt, hanem örökön kényelmes, de
kényes pongyolában lustálkodik — melyen hol
elől, hol hátul nyílik meg egy-egy »slitz« a
naiva is így az igazi, a szülő anyjával lakott
Ma épen nagy ebéd volt náluk, meghívott
vendégekkel, értsd: a Gizi kisasszony a Pista
szerkesztővel, meg még egy másik szerkesztő
a Pagát ur, ki szenvedélyes tarok játszó volt,
de ki még szenvedélyesebben szerette a
kövér, gyerekes száju, arczu, szemü
naivát...

— Mándi, Mándi? ... Csipi, csipi! ...
leányok a sárga kanári madárral évdtek,
mely felborzalta a begyét, a tollát s rikoitozva
ugy csipkedett kis gazda-szonnya keze felé. Az
urak a »mutterkát« szórakoztatták, aki ugyan
azon szalonban terített fel a délebedhez
— igazi cigányos lakomához, mel nél asztal-
kendő csak páronként jutott egy, de tányér,
kés villa és kanál voltak feles számmal.

A »mutterka«, a kövér naiva anyja el-
hizott, elvirágozott zsidó asszonyka volt, ki
Pagát urak minden szépet tudott mondani
avval a németes ó-budaias kiejtésével, mióta
már nyílt volt a dolog hogy az komoly szán-
dékkel udvarol leányának, sőt már is egész
völegényként tekintették.

(Folyt köv.)

Szerkesztői üzenetek.

A. G. (Helyben.) Szép, hogy ön beismeri, hogy
még kezdő, titokzatos drámaíró, így ne is haragudjék
hogy a »P á t e r o r r a« cz. vigjátékát nem va-
gyunk hajlandók kiadni. — Különbön vigjátékát nagy
lelki gyönyörűséggel olvastuk s ajánljuk, hogy ön azt
valamelyik »R i p a c s« színházgatónál értékesít se
pl. Kulya-Bagason. — Különösen meghatótt bennün-
ket az a jelenet, neverő góresőket idézett elő, midőn
abban a jelenetben, amely a Linka szobájában jat-
szódik Linka és a Péter közt, felsóhajtott így:

L i n k a :

»De jó ez a pálinka! ...«

P á t e r :

Szervusz édes! Pá! Linka! ...

Ajánljuk, hogy pályázzék az akadémiai pályá-
zatokra!

Anna. Ön azt kérdi tőlünk, melyik a legszebb
név? Minthogy az iránt műhelyünkben szétágazók a
vélemények ide iktatjuk egyik szerelmes házi postánk
felsóhajtását:

»Oh édesem! ... Szép Anna!
Szép ha egy esőket adna!«

Ypsilon. Kérésére kijelentjük, hogy Y p s i -
l a n t i Sándor sem azonos személy önnel.

KÖZGAZDASÁG.

Kőbányai sertés-piacz.

jan. 28.

Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendű
Óreg nehéz (páronként 400 klgon felüli sulyban —
krtól—krig. 2. Óreg közép (páronk 300—400 kil.sulyb.
— krtól — krig. 3. Fialat (páronként nehéz —
ban felülisulyban) — krig. 4. Fialat közép pá-
ronként 250—320 klg. sulyban 54—56 krig. 5. Fialat
könnyű páronként 250 kgr. terjedő sulyban —
krig. Magyar szedett nehéz páronkint 280 klg. felüli
sulyban — kr. Közép páronkint 220—280 klg. sul-
ban — krig. Könnyű pként 200 klg. terjed
sulyban — krig. III. Szerbia Nehéz pként 260 klg
felüli sulyban 52-53 krig. Közép pként 220—260 k
terjedő sulyban 50—51 krig. Könnyű pként 220 klg
terjedő sulyban 49—50 krig.

Sertés létszám 1897 jan. 24-ik napján volt kész
etben 5765 drb. 1897. jan. hó 24-ik napján felhaj-
tatott 173 drb. 1897 jan. 25-ik napján elszállított
519. db. 1897. évi jan. hó 26-ik napjára marad
észletben 5419 db. A hizott sertés üzletirányzata —
változatlan.

Budapesti gabonatözsde

jan. 28

A készruüzlet hivatalos árjegyzései akövetkezők

B u z a	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	75	76	76	76
»	77	79.5	8.40	78
»	79	8.20	8.30	80
Tiszavidéki ó	75	76	76	76
»	77	8.30	8.35	78
»	79	8.40	8.45	80
Pesvidéki ó	75	76	76	76
»	77	8.20	8.30	78
»	79	8.35	8.40	80
Fehérmegyei ó	75	76	76	76
»	77	8.40	8.45	78
»	79	8.50	8.55	80
Bácskai ó	75	76	76	76
»	77	8.15	8.25	78
»	79	8.30	8.35	80
Észak magy	75	76	76	76
»	77	78	78	78
»	79	80	80	80

	Min. hekt.-ben	Ar kilógram
Rozs elsőrendű uj	70—72	6.65
» másrendű »	—	6.65
Árpa takarmánynak »	60—62	4.10
» égetni való —	62—64	5.80
» serfőzdei —	64—66	6.50
Zab — — — — uj	39—41	3.00
Tengeri bánsági — uj	—	4.45
» más nemű »	—	3.30
» — — — — »	—	3.40
Repcze bánsági	—	0—

Nyilt-tér.

A ki rekedtségben szenved

A ki köhögésben szenved

A ki tüdőhurutban szenved.

A z i g y é k

az orvosok által legjobbnak ajánlott

KRONDORFI SAVANYUVIZET

(Koronahercegné Stefánia forrás)

meleg tejjel vegyítve.

Főraktár: Csanak Józsefnél. Továbbá kapható:
Geréby J., Rickl J. Z., Szabó Zs és Félegyházy
J-nél.

VASUTI MENETREND.

1896. október hó 1-től.

(Egységes vasuti zóna-idő szerinti.)

Debreczenből indul.

Budapest-felé	gyorsvonat reggel	8 ó. 15 p.
Budapest-Nagyvárad-felé	délután	12 ó. 36 p.
	délután	3 ó. 48 p.
	este	10 ó. 31 p.
P.-Ladány-Nagyvárad felé)	délután	3 ó. 48 p.
	minden kedden déli	12 ó. p.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat	este	8 ó. 15 p.
Szatmár-M.-Sziget felé	délután	4 ó. 07 d.
Szatmár-M.-Sziget felé	este	8 ó. — d.
	éjjel	3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel	8 ó. 25 p.
Miskolcz-Kassa felé)	reggel	5 ó. 30 d.
Miskolcz-Kassa felé ¹⁾	este	8 ó. 10 d.
Szerencs-S.-A.-U.-Kassa felé d. u.		4 ó. 02 p.
H.-Böszörmény-B.-Szt.-M. felé máv-ról reggel		5 ó. 28 p.
	vásártérről	5 ó. 51 p.
	délután	3 ó. 57 p.
	vásártérről	4 ó. 10 p.
F.-Abony felé máv-ról reggel		4 ó. 32 p.
	vásártérről	5 ó. 15 p.
Ohat-Köcs-Polgár felé máv-ról d. u.		4 ó. 16 p.
	vásártérről d. u.	4 ó. 32 p.
Derecske-Nagy-Léta felé 8. ó. r. 35 p. és d. u. 4 ó. 67 p.		

Debreczenbe érkezik.

Budapest-Nagyvárad felől	délután	3 ó. 47 p.
	gyorsvonat este	7 ó. 09 p.
	reggel	2 ó. 40 p.
N.-Várad-Pl.-Ladány	reggel	5 ó. 12 p.
M.-Sziget-Szatmár felől	reggel	7 ó. 50 p.
	délután	12 ó. 16 p.
	este	10 ó. 16 p.
Csak P.-Ladányról	reggel	7 ó. 40 p.
Csak Szatmárról	este	6 ó. 58 p.
Kassa-Miskolcz felől)	reggel	8 ó. 37 p.
Kassa-S.-A.-Ujhely-Szerencs felől	déli	12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől ²⁾	este	7 ó. 50 p.
B.-Sz.-M.-H.-Böször felől vásártérről reggel		8 ó. 09 p.
	máv-ra	8 ó. 17 p.
	vásártérről	este 6 ó. 40 p.
	máv-ra	este 6 ó. 49 p.
F.-Abony felől vásártérről délután		5 ó. 23 p.
	máv-höz	5 ó. 32 p.
Ohat-Köcs-Polgár	vásártérről reggel	7 ó. 50 p.
	m. á. v. hoz	8 ó. — p.
Derecske-Nagy-Léta felől r. 7 ó. 25 p. d. u. 3 ó. 18 p.		
az este 7 ó. 09 p. érk. Gyors-vonat d. u. 2 ó. 15 p.		
az éjjel 2 ó. 40 p. » Személy-vonat este 7 ó. 05 p.		
az » 2 ó. 40 » » sz. v. (Püspökladányig gy. v. átszállással) este 9 ó. 15 p.		

Budapestre érkezik:

reggel 8 ó. 40 p. p.-kor ind. gy. v. délután	10 ó. 5 p.
déli 12 ó. 36 » » sz. v. este	8 ó. 10 p.
este 10 ó. 31 » » reggel	5 ó. 15 p.

- ¹⁾ P.-Ladánytól gyorsvonat.
²⁾ Közvetlen kocsit Miskolczon át Budapestre.
³⁾ Közvetlen kocsit Bp-től Miskolczonát.

43—1897. v. k. sz.

Árverési hirdetmény.

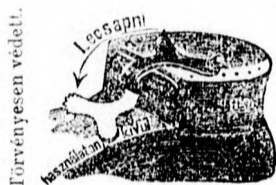
A debreczeni kir. járásbiróságnak 548—1897. P. sz. végzése folytán közhirrét tételik, miszerint Aufrecht és Goldschmed cég részére Mazur Károly debreczeni lakostól 21 fnt tőke, ennek 1896. évi február hó 1-ső napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 19 fnt 15 kr. perköltség erejéig 1897. évi január hó 2-án biróilag lefoglalt és 698 fnt-ra becsült házibutorokból álló ingóságok **1897-ik évi febr. hó 11-én d. u. 3 órakor** kezdetét veendő és Varga-utcán, 2230 sz. háznál megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alulis el fognak adatni.

Debreczen, 1897. évi jan. hó 25-én.

Török Péter.
bir. kiküldött.

Szabadalmazott

jégsarkantyúk

Ezen igen alkalmas és praktikus jégsarkantyúk minden más fölött előnyt érdemelnek, mert kicsinyek és könnyűek, a cipő sarkát nem sértik, nem kell őket levenni és használaton kívül teljesen láthatatlanok. Utánvét vagy előreküldött 60 krajczárért bérmentve küldi:

Stanek C. A.

Reichenberg (Csehország).
Kereskedőknek rabbatt.

Az általam legmondosabban összeállított, tekintélyes orvosok által ajánlott és jónak talált vegytiszta

SÓSBORSZESZ,

mely már eddig is igen nagy elterjedtségnek örvend, kapható minden fűszerüzletben, valamint gyógyszer-táramban.

—

Ára egy kis üvegnek 45 kr., nagy üvegnek 90 krajczár.

—

Vidéki megrendelések pontosan teljesítenek.

—

Használati utasítással ellátott könyvecske minden üveggel ingyen adatik.

TÓTH BÉLA

gyógyszerháza és illatszertárára
DEBRECZENBEN, (Tisza-palota.)

Nyomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában zenben, Debreczen főpostával szemben.

HOFFMANN és TÁRSA

KÖNYVNYOMDÁJÁBAN

DEBRECZEN, főpiacz, a főpostával szemben

minderféle

Levélborítékok

a következő olcsó árban kaphatók:

	1000 pte	1000 pte
	fnt	kr
44 H2. Jó, zöldes levélboríték czégyomással	2.00	
44 V2. Jó, szürke „ „	2.20	
44 BB. Jó, kékeszürke „ „	2.20	
144 GFL. Erős, recézett világos zöld levélboríték czégyomással	2.40	
144 LGL. Erős, narancssárga levélboríték czégyomással	2.40	
44 AM. Erős, szürke levélboríték czégyom.	2.40	
44AB. Erős, világos s zürke levélboríték czégyomással	2.45	
144 JED. Erős, kékes szürke levélboríték czégyomással	2.50	
144 OGS. Erős, sárga levélboríték czégyomással	2.50	
144 RG. Igen jó világos kék, eres levélboríték czégyomással	2.55	
44 GK. Igen jó erős kékes eres levélboríték czégyomással	2.55	
44 AF. Finom vil. sárga levélboríték czégyom.	2.60	
Jute S. Erős jutte boríték czégyomással	2.65	
244 A Cellulose igen erős Cellulos sárga levélboríték czégyomással	2.70	
244 CG. Cellulose. Igen erős Cellulos világos hamuszín levélboríték czégyomással	2.70	
244 D. Cellulose. Igen erős Cellulos világos zöld levélboríték czégyomással	2.70	
144 BB. Legfinomabb fehér levélbor. czégyom.	3.60	
46 BB. Fehér okmány levélboríték czégyomással	4.50	
46 P. Erős barna okmány levélboríték czégyomással	3.00	
41 Patent Erős barna nagyobb okmány levélboríték czégyomással	3.20	
Erős szürke okmány levélboríték czégyomással	3.80	
91 AV. Na y Extra vastag patron levélboríték czégyomással	8.50	

Egyébb nyomtatványokat hasonló olcsó árakban készítünk el.

Irodai papirok

rendkívüli olcsó árban kaphatók:

Kilog.	Nagyság	100	500
		iv	iv
		kr.	fnt
1/10	Finom simított fogalmazó papir, középérés . . .	34+42	24 1.20
1/12	Finom simított fogalmazó papir, erős . . .	34+42	29 1.50
E. gs. 10	Finom kék simított fogalmazó papir, középérés	34+42	31 1.65
E. gs. 12	Finom kék simított fogalmazó papir, erős . . .	34+42	40 2.20
1/10	Finom simított fehér irodai papir, középérés . . .	34+42	40 2
1/12	Finom simított fehér irodai papir, erős . . .	34+42	48 2.70
3/14	Finom simított fehér irodai papir, igen erős . . .	34+42	56 2.90
1/16	Finom simított fehér irodai papir, vastag . . .	34+42	68 3.40
1/16	Legfinomabb fehér minster-papir . . .	34+42	90 5.50
	stb., stb., stb.		